

Temps Pasqual - Segon diumenge

[Ac 4,32-35](#)

[1Jn 5,1-6](#)

[Jn 20,19-31](#)

Avui es podria comentar tot: la segona síntesi de la comunitat cristiana de Jerusalem que té un sol cor i una sola ànima, com presenta Lluc als Fets dels Apòstols; el salm, que tot ell es pot llegir en clau de Resurrecció (que responguin els cristians presents a l'Eucaristia d'avui: "perdura eternament el seu amor"); la primera carta de Joan: del no pot ser que un "estimi el pare sense estimar els fills", passa a la clau d'interpretació, que és Jesucrist, que a la creu va vessar la sang, l'aigua, l'Esperit per tots nosaltres; i ara, ressuscitat és el "vencedor del món", i en Ell també ho som nosaltres. En la primera part de l'evangeli que hem escoltat descobrim **els "vertaders i santíssims efectes" de la Resurrecció**, que diria sant Ignasi, i el Senyor Ressuscitat continua vivificant les nostres vides. Quins són aquest efectes? El primer és obrir "les portes tancades per por dels jueus". Canviar la por per la fe. Deia Dolores Aleixandre que el contrari de la fe no és l'ateisme sinó la por. Sempre que a l'Antic o al Nou Testament apareix a una persona el misteri de Déu o un àngel, les primeres paraules són "no tinguis por". **El Senyor treu les pors**, el Senyor és creador de confiança. Després, Joan diu que "Jesús entrà i es posà al mig". Des del començament d'aquest passatge evangèlic la iniciativa és d'Ell, és el Ressuscitat qui ve a nosaltres. **El Senyor és el centre de la comunitat**, el centre de les nostres vides. Si Ell no és al mig, encara no ha ressuscitat per a nosaltres. Com a tercer efecte, les primeres paraules del Senyor Ressuscitat a la comunitat, la Pau. En el text d'avui tres vegades el sentirem dir: **"Pau a vosaltres"**. La Pau és altre efecte de la nova vida de Crist. La pau del Crist Ressuscitat, la que té ara al costat del Pare. "Us deixo la pau, us dono la meua pau", repetim en cada Eucaristia. La pau com a tasca i la pau com a do, la que ens deixa i la que ens dona. Els cristians han de ser homes i dones de pau. Com no vol que oblidem que el Ressuscitat és el Crucificat, se'ns diu que "després **els ensenyà les mans i el costat**". Ensenya el seu dolor com a dolor del món, i ens diu que hem d'acompanyar aquest dolor dels homes i dones del nostre temps. Ens diu "que el dolor passa, però haver patit no passa mai", queda com una capacitat més gran d'humanitat i de comprensió. El cinquè efecte és la primera resposta de la comunitat a tot el que està vivint. Fins ara l'evangelista només s'ha fixat en el Senyor. Ara expressa els primers efectes des dels deixebles. Ens diu que "Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor". **L'alegria és un altre efecte de la Resurrecció**. Al veure les mans i el costat de Jesús, s'han adonat que és el mateix Jesús que va morir el qui està davant d'ells. És com adonar-se que realment el Senyor ha ressuscitat. Fins ara els efectes eren més bé d'una presència nova del Senyor a les seves vides. A partir d'ara els efectes són per al futur. En primer lloc, **la missió**: "com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres", som continuadors de la missió de Crist. El Senyor donant-nos la seva missió, fa seva la nostra missió i l'entronca amb el misteri de Déu Pare. El Pare envia al Fill, aquest envia als deixebles (l'Església), i aquesta m'envia a mi, ens envia a nosaltres. La missió ens uneix al Pare i als homes i dones. Per portar a terme la missió, els dona el millor regal, **el millor do de la Resurrecció, l'Esperit, el seu Esperit**. "Llavors alenà damunt d'ells i els digué rebeu l'Esperit Sant". L'Esperit com a fruit de la Resurrecció, el fruit i l'efecte més important. Ens omple l'Esperit del Senyor Ressuscitat. Amb el seu Esperit podem comprendre l'Escriptura, els fets i les paraules de Jesús, i podem comprendre els homes i dones. L'Esperit és creatiu, renovador, sempre és nou. És la font que brolla contínuament dins nostre donant-nos "aigua viva", una nova aigua sempre. I encara resta l'últim efecte de la Resurrecció: **el perdó**: "a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats". Els recorda que la seva vida ha estat desvelar la misericòrdia de Déu Pare, que el perdó sempre s'avançat Ell a donar-lo, que a la creu va perdonar tothom i també a ells (i a nosaltres), pobres deixebles tremolosos i covards. Un exemple d'aquesta primera aparició pasqual a la comunitat es produeix el diumenge següent amb Tomàs, i tots els diumenges següents, amb totes les comunitats. El Senyor Ressuscitat torna a obrir portes, a posar-se al mig de la comunitat, a donar la pau, a ensenyar les mans, a fer-se tocar les ferides de la passió. Llavors apareix la fe com a nova manera d'apropar-se al Senyor, d'escoltar la comunitat, de creure a través de la fe dels altres ("hem vist el Senyor!"), d'aportar també la meua experiència del Senyor Ressuscitat ("Senyor meu i Déu meu!").

ETIQUETES

[ALEGRIA](#) [DOLOR](#) [PAU](#) [COMUNITAT](#) [FE](#) [POR](#) [RESURECCIÓ](#) [MISSIÓ](#) [ESPERIT](#) [PERDÓ](#)